

“BẢO VỆ MỌI SỰ SỐNG” phần II ~ sống đức tin trong thời đại dịch Corona~

Giám Mục Giáo Phận Kyoto
Phaolô Otsuka Yoshinao

■ Lời mở đầu

Tháng 3 năm ngoái 2020 vừa qua trong khi vừa cầu nguyện cho đại dịch (COVID-19) sớm kết thúc, giáo phận chúng ta vẫn tiếp tục tìm tiến hành cân bằng giữa công tác phòng chống lây nhiễm và đời sống xã hội. Thực sự, Cha biết rất nhiều người trong chúng con đã từng trải qua những kinh nghiệm như việc hạn chế sự đi lại.v.v nhưng chính những việc này nó đã thay đổi nhịp sống, kế hoạch và mục tiêu của chúng con. Mặc dù trong chúng con cũng nhận thấy đó là một điều tiêu cực nhưng theo thời gian mỗi người trong chúng con cũng đã cảm thấy có một vài sự thay đổi trong cách suy nghĩ của mình, ngay cả khi các con không nói thành lời hoặc còn tự hỏi mình về mục đích sống và ý nghĩa của cuộc sống này là gì. Trong thời gian vừa qua, Cha suy nghĩ rằng các con cũng đã có thời gian để nhìn lại đời sống đức tin của mình và đặc biệt rất bối rối trước những việc hủy bỏ các thánh lễ trong giáo phận. Cha thiết nghĩ rằng người công giáo chúng ta muốn chấp nhận được thực tại của thảm họa Corona, chúng ta phải tiếp tục hành động và sống trong đức tin, "để bảo vệ tất cả sự sống" (chủ đề chuyến thăm Nhật Bản của Đức Giáo Hoàng Phanxicô 2019) và đào sâu căn cội đời sống đức tin trong thời đại dịch Corona này.

1. Trò chuyện với Thiên Chúa trong sự yên tĩnh

Cha biết trong khi muốn chu toàn các bổn phận hàng ngày của mình một cách thiện chí nhưng chúng con luôn bị phân tâm bởi những thói quen hàng ngày thường lặp đi lặp lại, và sự thật là không dễ dàng để đối mặt với những cơn khát tâm linh nằm thẳm sâu trong lòng các con. Chính vì vậy, ngay cả khi các con đang sống trong thời đại dịch Corona, Cha khuyên mỗi người trong chúng con hãy dành thời gian yên tĩnh để trò chuyện với Thiên Chúa. *“Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi, hồn tôi mới được nghỉ ngơi yên hàn. Ôn cứu độ tôi bởi Người mà đến, duy Người là núi đá, là ơn cứu độ của tôi, là thành lũy chở che: tôi chẳng hề nao núng.”* (Thánh vịnh 6:2-3) Mẹ Têrêsa thành Calcuta đã nói về sự yên tĩnh như sau: *“Con người muốn tìm kiếm Thiên Chúa, nhưng chúng ta thực sự không thể tìm thấy Ngài ở những nơi ồn ào và không yên tĩnh vì Thiên Chúa là bạn của sự yên tĩnh. ... Điều cơ bản không phải là những gì bạn nói, mà là những gì Chúa nói với bạn và qua bạn.”*

Các con nên biết rằng, để đào sâu đức tin của mình điều đầu tiên các con cần nên biết là, các con đang cần sự cứu rỗi, vì tự các con không thỏa mãn cơn khát của mình và cũng

không thể tự cứu mình được. Chúng con tự hỏi lòng mình xem, tôi có thật sự mãn nguyện với cách sống hiện tại của tôi bây giờ không? “²³ *Lạy Chúa, xin dò xét để biết rõ lòng con, xin thử con cho biết những điều con cảm nghĩ.*”²⁴ *Xin Ngài xem con có lạc vào đường gian ác thì dẫn con theo chính lộ ngàn đời.”* (Thánh vịnh 139:23-24)

2. Sao nhát thế? Làm sao mà anh em vẫn chưa có lòng tin?

Vào tháng Ba năm ngoái, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã mời gọi chúng ta, những người đang sợ hãi vì đại dịch, hãy suy ngẫm lại về những lời Chúa Giê-su đã trách các môn đệ khi Ngài làm dịu cơn cuồng phong “*Sao nhát thế? Làm sao mà anh em vẫn chưa có lòng tin?*” (Marco 4:40) Đức Giáo Hoàng nói; nếu chúng ta không có lòng tin cậy nơi Thiên Chúa, chúng ta sẽ bị sợ hãi và lo lắng. Như trong câu chuyện Chúa Giê-su đi trên biển hồ trong cơn bão táp, thánh Phêrô cũng đã xin Chúa Giêsu rằng: “*Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài.*” (Mathew 14:28) Chúng con biết rằng lúc này không phải thánh Phêrô đi tìm kiếm sức mạnh đặc biệt nào đó để được đi trên mặt nước, nhưng thực sự là ông đã tin vào quyền năng của Chúa Giêsu. Chính vì vậy, ngay sau đó ông đã xuống thuyền và bắt đầu đi trên mặt nước để đến với Chúa, trong khi đi thì ông đã bị một cơn gió mạnh thổi đến, nó làm cho ông cảm thấy sợ hãi và bị lụm dần. Hình ảnh của thánh Phêrô cũng giống như chúng ta, những người đang hoảng sợ trong thảm họa đại dịch Corona vì xa rời ánh mắt của Chúa. Cha thiết nghĩ rằng trong thực tế chỉ có những người tín hữu nào luôn biết sống và biết tin tưởng vào quyền năng cứu rỗi của Thiên Chúa người đó mới thực sự mới có được những phép lạ kinh ngạc hằng ngày, chẳng hạn như thánh Phêrô được đi trên mặt nước để đến với Chúa vậy. Một lần nữa Cha kêu gọi chúng con, các con đừng sợ hãi trước thảm họa của đại dịch Corona, nhưng hãy tin tưởng vào kế hoạch của Thiên Chúa, trông cậy vào Chúa để cùng được với Ngài và sống trong Ngài. “*Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay.*” (Thánh vịnh 37:5)

3. Những câu hỏi về ý nghĩa sống trong thời đại Corona

Năm nay đánh dấu năm thứ 10 kể khi từ trận động đất ở miền Đông Nhật Bản xảy ra vào ngày 11 tháng 3 năm 2011. Như các con cũng biết đã có rất nhiều người chết và những đau khổ đó vẫn còn lưu lại trong các gia đình người thân của họ. Đặc biệt trong những năm gần đây, động đất, bão lụt thường xuyên xảy ra, mặc dù đó là thiên tai nhưng khi bị thiệt hại về người và tài sản trong phút chốc như vậy, ai trong chúng ta cũng muốn hỏi về ý nghĩa về những sự kiện phi lý đó, mà chính trong chúng ta cũng không thể hiểu được. Thảm họa Corona này cũng vậy, nó cũng là một bước ngoặt lớn trong lịch sử loài người chúng ta, và chúng ta còn gọi đây là thời đại Corona. Chắc chắn rằng mỗi người trong chúng con cũng không thiếu những thắc mắc và hỏi tại sao nếu có Thiên Chúa hiện diện thực sự thì tại sao Ngài lại cho phép những điều khủng khiếp tấn công loài người lại xảy ra đến như vậy.

Trong thánh kinh đã kể lại về lịch sử cứu độ của dân Israel như sau, khi Thiên Chúa tạo

dựng trái đất, Ngài đã có kế hoạch và cũng có những lý do cho chương trình về lịch sử cứu độ của Ngài. Chẳng hạn như; những sự kiện trong Cựu Ước được giải thích rằng những khó khăn ập đến với dân, đó là cơ hội Chúa ban để họ biết ăn năn thống hối để trở về lại với Ngài. Chẳng hạn Chúa Giêsu đã dùng hình ảnh “*dụ ngôn cỏ lùng*”(Mt 13:24-30) để nói dạy cho chúng ta biết rằng, không ai trong chúng ta biết hết được toàn bộ kế hoạch của Thiên Chúa. Chính vì vậy ta không nên cản trở kế hoạch của Ngài và kể cả những sự kiện chúng ta xem là phi lý nhưng tất cả đều hàm chứa những kế hoạch riêng của Ngài. Ý của Cha nói với chúng đây không phải muốn kết luận đơn giản là thảm họa Corona là do ý muốn của Thiên Chúa nhưng là để cùng với chúng con, cùng nhìn bằng con mắt đức tin và tự hỏi về ý nghĩa sống trong thời đại này là gì. Như Thiên Chúa cũng kêu gọi tất cả chúng ta trong trận cuồng phong xưa, hãy luôn tỉnh thức và nhận ra dấu chỉ của thời đại.

4. Tham dự vào cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu qua sự khốn khó của chúng ta

Đức giáo hoàng Biển Đức 16 nói rằng đau khổ là một phần của cuộc sống và chỉ có Thiên Chúa mới có thể loại bỏ được quyền lực của sự dữ và tội lỗi ra và ban cho chúng ta niềm hy vọng, sự chữa lành mà thôi. Một em bé tên là Êlêna người bị ảnh hưởng bởi thiên tai động đất ở miền đông Nhật Bản đã hỏi đức giáo hoàng như sau; tại sao Thiên Chúa lại bắt con phải nghĩ đến những những chuyện khủng khiếp như vậy trong cuộc đời con, và đức giáo hoàng đã trả lời với em bé rằng là ngài cũng không biết, nhưng sau đó ngài đã cho em biết 3 câu trả lời như sau; Thứ nhất, là Thiên Chúa luôn ở cùng với chúng ta, và có thể là chúng ta không thể tìm thấy câu trả lời. Nhưng trong sự đau khổ của chúng ta luôn có sự hiện diện của Thiên Chúa ở cùng. Thứ hai, tất cả mọi người trên thế giới luôn đồng hành với chúng ta. Thứ ba, một ngày nào đó chúng ta sẽ nhận ra rằng tất cả những đau khổ đó sẽ không vào hư vô, nhưng nó sẽ cho chúng ta thấy được kế hoạch về tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa.

Thánh Phaolô nói như sau; “*Người luôn nâng đỡ ủi an chúng ta trong mọi cơn gian nan thử thách, để sau khi đã được Thiên Chúa nâng đỡ, chính chúng ta cũng biết an ủi những ai lâm cảnh gian nan khốn khó*”(Corinto 2, 1:3-4) bởi vì sự đau khổ không phải là của riêng cá nhân chúng ta nhưng cả với Thiên Chúa, Ngài cũng cùng chịu đau khổ chung với chúng ta. Sự thảm họa của Corona này cũng vậy, Thiên Chúa cũng luôn đồng khổ với chúng ta. “*Vì cũng như chúng ta chia sẻ muôn vàn nỗi khổ đau của Đức Ki-tô, thì nhờ Người, chúng ta cũng được chứa chan niềm an ủi.*”(Corinto 2, 1:6)

5. Hãy sống với các phép bí tích hơn là đón nhận

Những kinh nghiệm thử thách về việc không có các Thánh Lễ, chúng con đã có suy nghĩ gì về ý nghĩ Mình Thánh Chúa nuôi dưỡng chúng con. Trong bữa tiệc ly khi Chúa Giêsu thiết lập bí tích Thánh Thể Ngài đã truyền như sau: “*anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy.*”(Corinto 1, 11-24) khi rửa chân cho các môn đệ xong Ngài lại truyền

như sau; “*Vậy, nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau. Thầy đã nêu gương cho anh em, để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em.*” (Gioan 13:14-15) Lệnh truyền đầu tiên của Thiên Chúa được thực hiện qua nghi thức phụng vụ đó là “*làm để tưởng nhớ*”. Lệnh truyền thứ hai “*rửa chân cho nhau*” đó là hãy thương yêu nhau. Mẹ Têrêsa Thánh Calcuta nói với chúng ta như sau; một ngày chúng ta được rước lễ hai lần, lần thứ nhất là trong thánh lễ, lần thứ hai là chúng ta ra đi đón nhận Thiên Chúa qua những người chúng ta gặp gỡ. Vì đối với Mẹ bí tích Thánh Thể là việc chung thành thực thi lòng bác ái với người lân cận.

Trong phần phụng vụ, “*nghi thức tạ ơn*” đây là một phần rất quan trọng miêu tả toàn bộ đời sống của người Kitô hữu chúng ta. Đây cũng là thời gian để thực thi bí tích bác ái với người lân cận. Trong 250 năm sống dưới thời kỳ cấm đạo của các Kitô hữu Nhật Bản trong 7 bí tích ngoài phép bí tích rửa tội ra các ngài chỉ biết cầu nguyện và thực thi lòng bác ái đối với người khác để duy trì đức tin Kitô giáo của mình. Chính vì thế qua kinh nghiệm của việc không tham dự được các thánh lễ trong giáo phận, chúng con hãy cùng nhau học về sự liên kết sống mật thiết với Chúa và tha nhân, giống như đức giáo hoàng đã nói với chúng ta, thực hiện tốt về sứ mệnh của giáo hội được ví như một “*bệnh viện dã chiến*” trong xã hội ngày nay.

6. Hãy mang niềm vui và hy vọng

Để hướng về tương lai con người chúng ta phải có hy vọng đón nhận những ý nghĩa của hiện tại và sống trong sự mong muốn đó. Nếu chúng con tin là có ngày mai thì ngày hôm nay chúng con phải sống và chu toàn tốt việc bổn phận trong ngày. Sự lây nhiễm Corona vẫn chưa kết thúc, chúng con phải tiếp tục tin vào sự sắp đặt của Thiên Chúa và suy niệm về đức cậy vì trong sự đau khổ của con người chúng ta không thể hiểu ngay trong một thời gian ngắn nhưng qua kinh nghiệm đau khổ đó, chúng con hãy vờ hỏi Thiên Chúa và nhận nại đợi chờ để tìm ra ý nghĩa và dấu chỉ đó. Là người Kitô phải hy vọng và tin rằng khi sự đau khổ bắt đầu hoặc nó đang xảy ra thì một ngày nào đó, chắc chắn rằng sự an ủi và sức mạnh của Thiên Chúa sẽ xuống cho chúng ta, vì chỉ khi nào chúng ta thắng vượt được, thì đức tin của chúng ta mới trở nên mạnh mẽ và kiên cường.

Đức cậy thì luôn hấp thụ sự hy vọng qua những hành của con người, vì nó luôn bảo vệ sự thất bại và nâng đỡ chúng ta trong những lúc thất vọng. Đức Giêsu mời gọi chúng ta: “*hãy gắn liền với thầy*” (Gioan 15:4) vì các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn. (Gioan 15:11) chính vì vậy khi chịu đau khổ thánh Phaolô đã khuyên chúng ta như sau; “*Anh em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng. Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh. Anh em hãy làm như vậy, đó là điều Thiên Chúa muốn trong Đức Ki-tô Giê-su.*” (Thêsalônica 1, 5:16-18) niềm vui nhờ đức tin chứ không phải là xóa tan sự đau khổ và đau buồn của chúng con, nhưng là nhờ sự gắn liền của chúng con với Thiên Chúa, chúng ta mới có sự được niềm vui và sức

thắng vượt. Vì vậy Cha khuyên chúng con, đừng sợ thảm họa Corona vì Thiên Chúa đã hứa với chúng ta rằng; là Ngài sẽ cho chúng ta tìm thấy được niềm vui và sức mạnh trong đau khổ của chúng ta.

7. Nỗi ưu phiền theo ý Thiên Chúa

Thánh Phaolô nói về nỗi ưu phiền như sau. *“Quả vậy, nỗi ưu phiền theo ý Thiên Chúa làm cho chúng ta là hối cải để được cứu độ; đó là điều không bao giờ phải hối tiếc; còn nỗi ưu phiền theo kiểu thế gian thì gây ra sự chết.”* (2Côrintô 7:10) Thánh Phaolô nói rằng từ kinh nghiệm ưu phiền đau khổ dẫn con người tới sự hoán cải, từ sự ích kỷ của bản thân hướng bước theo đường lối của Thiên Chúa, thì đó chính là nỗi ưu phiền theo ý Thiên Chúa và là nơi mang lại niềm vui cứu độ. Cha thiết nghĩ rằng, nếu chúng con chỉ biết từ chối sự đau khổ hoặc chỉ biết than vãn thôi, thì sự đau khổ sẽ kết thúc trong đau khổ và nó sẽ chẳng bao giờ mang lại cho chúng con có được sự sống đời đời. Vì vậy, nếu chúng con cùng nhìn thảm họa đại dịch bằng con mắt của Thiên Chúa thì chắc chắn rằng nó sẽ là ngưỡng cửa của sự chúc lành mà có lẽ trong chúng con sẽ chẳng thể nào hiểu nổi ra được điều đó.

Theo thánh Phaolô, mặc dù ngài đã gặp rất nhiều sự đau khổ nhưng ngài vẫn nói với chúng ta rằng; *“Chúng tôi bị dồn ép tư bề, nhưng không bị đè bẹp; hoang mang, nhưng không tuyệt vọng; bị ngược đãi, nhưng không bị bỏ rơi; bị quật ngã, nhưng không bị tiêu diệt”* (2Côrintô 4:8-9) và trong thư Do Thái cũng thêm sự dũng cảm cho chúng ta là; *“ Ngay lúc bị sửa dạy, thì chẳng ai lấy làm vui thú mà chỉ thấy buồn phiền. Nhưng sau đó, những người chịu rèn luyện như thế sẽ gặt được hoa trái là bình an và công chính.”* (Thư Do Thái 12:11)

8. Lối sống mới

Điểm cơ bản mà Đức Thánh Cha Phanxicô nghĩ là *“Tất cả mọi sự điều có liên hệ mật thiết với nhau”* cho dù là thảm họa của đại dịch Corona không chỉ có liên hệ riêng với chúng ta, nhưng nó còn liên hệ tới các cộng đoàn tới người khác nữa, nhưng sự liên hệ này Đức Thánh Cha đã kêu gọi chúng ta như sau; là hãy hoán cải về sinh thái và hãy thay đổi lối sống của chúng ta hằng ngày, để đón nhận sứ mệnh mà Đấng Sáng Tạo đã ủy thác để gieo rắc vẻ đẹp cho thế hệ tiếp theo và *“từ trên thánh giá Chúa đã hỏi chúng ta, hãy luôn suy nghĩ và thay đổi đời sống, hướng mắt nhìn đến những người đang cần chúng ta, hãy đào sâu trong tâm với những hồng ân mà Thiên Chúa đang ban cho chúng ta, hãy luôn biết cảm tạ và hãy biết sống cho người khác”*. Cha biết, bởi vì là lối sống mới, nên chúng con không thể sống theo tiêu chuẩn cũ được vì không chỉ phòng chống để khỏi bị dịch nhưng yêu cầu đơn giản là chúng con hãy sống can đảm và sống cho ra nhân phẩm của một con người. Trong cuộc sống mỗi người trong chúng con, không những chỉ suy nghĩ đến tiền bạc, thòi gian, thức ăn, quần áo, nơi ở hoặc sự nghỉ ngơi, nhưng điều Cha muốn nơi chúng con là; hãy kiểm điểm lại bản thân mình một lần nữa, là điều gì thực sự là cần thiết và quan trọng trong đời sống của tôi. Chúng con hãy nhớ lại lời Chúa Giêsu dạy chúng ta rằng; hãy tin

tưởng vào Chúa Cha (Mátthêu 6:32-34) anh em đừng lo lắng về ngày mai: ngày mai, cứ để ngày mai lo. Cha anh em trên trời thừa biết anh em cần tất cả những thứ đó. Có thể chúng con sẽ không sống sa hoa phung phí nhưng chúng con hãy tự mình chọn và suy nghĩ điều gì là quan trọng giúp các con có thể sống một cách phong phú cho đời sống của chúng con.

9. Giữ kháng thể của sự hy vọng, đức tin và tình yêu

Nhờ đức tin công giáo chúng ta mới hướng nhìn được mục đích và ý nghĩa của cuộc sống hiện tại và lịch sử thế giới. Căn cội của sự hy vọng là sống nằm ngoài thế giới này. Hơn nữa, đức tin còn khuyến khích chúng ta trong các nỗ lực về phúc âm hóa xã hội, cốt yếu là để mỗi người trong chúng ta biết sống cho người khác trên thế giới này. Vì vậy, trên thực tế dù đau khổ đến đâu, chúng con hãy luôn chấp nhận chấp nhận và tin tưởng vào lời hứa của Chúa Kitô là Đấng đã chiến thắng khỏi sự dữ và sự chết, bằng sức mạnh và tình yêu của Ngài.

Đức Thánh Cha nói; *“Sự lây nhiễm Corona làm nhân loại chúng ta nhận thấy mình đang ở trên cùng một con thuyền, tất cả đều mong manh và mất hướng, nhưng đồng thời tất cả đều quan trọng và cần thiết, tất cả được kêu gọi cùng chèo với nhau, tất cả đều cần an ủi nhau. Tất cả chúng ta đều ở trên con thuyền ấy.”* Vì vậy tất cả chúng ta đều là những người cùng sống chung trên trái đất. *“Thiên Chúa làm cho mọi sự đều sinh lợi ích cho những ai yêu mến Người”* (Roma 8:28) Thách thức của chúng ta hiện nay là, tinh thần đoàn kết gia đình nhân loại nên một và theo đuổi sự phát triển bền vững toàn diện, do đó Đức Thánh Cha mời gọi chúng ta hãy trở thành một người có *“kháng thể của sự hy vọng, đức tin và tình yêu”*

10. Thiết yếu kháng thể của công lý, tình yêu và đoàn kết

Từ ý tưởng về nguồn lây nhiễm, chúng ta có xu hướng thật độc định như; đi truy tìm người nhiễm bệnh và coi họ như thể một tội phạm vậy. Đó là vấn đề rất nguy hiểm với những thành kiến, sự phân biệt đối xử này đang ngày càng lan rộng do tâm lý lo lắng và sợ hãi của chúng ta. Những hoạt động để bảo vệ mọi sự sống đòi hỏi chúng ta phải ưu tiên cho sự đoàn kết và lòng nhân ái trong xã hội chứ không phải trở lại thời kỳ tiền đại dịch. Chúng con cần phải cùng nhau xây dựng một xã hội tập trung vào những người dễ bị tổn thương nhất và thể hiện sự đoàn kết hơn bao giờ hết. Đức Thánh Cha nói ; *“Chia sẻ đau khổ với Chúa là gần gũi với sự đau khổ của anh chị em”*. ĐTC nói tiếp; chúng ta cũng không được quên những người đang sống trong các trường hợp khẩn cấp, chẳng hạn như những người tị nạn từ khắp nơi trên thế giới, những người đã bị bỏ rơi hoặc đang bị buộc vào những tình huống khó khăn và nguy hiểm hơn như Corona. Chính vì vậy kháng thể mà chúng con nên có và được đặt tên là *“thiết yếu kháng thể của công lý, tình yêu và đoàn kết”*

Chúng con có đủ sức để gánh lấy sự đau khổ của người khác. Có rất nhiều người xung quanh chúng con đã giúp đỡ nhau trong thời kỳ bị hạn chế đi ra ngoài do chính phủ ban hành. Chính vì vậy chúng con cần phải loại bỏ chủ nghĩa vị kỷ chỉ biết bám lấy sự an toàn

cho bản thân hoặc chỉ biết đất nước của mình thôi nhưng điều cần thiết là tất cả chúng con hãy cùng nhau hợp tác với tất cả mọi người.

11. Hãy đốt cháy ngọn lửa tình yêu

Là người Kitô hữu sống trong thảm họa Corona, chúng con không thể nào thay đổi niềm tin của chúng con để thoát khỏi tình trạng dị thường này được, nhưng thay vào đó chúng con hãy tiếp tục nỗ lực sống để thực hành tình yêu thương đối với người lân cận và tìm kiếm ra lối sống mới để bảo vệ mạng sống cho tất cả nhân loại. Bằng cách chúng con hãy sống triệt để trong thời đại Corona này cho dù là hồi xưa hay hiện nay chúng con vẫn không thay đổi và còn làm sâu sắc thêm niềm tin của mỗi cá nhân chúng con đối với Thiên Chúa.

Thánh Phaolô đã nói với thánh Timôthê như sau; *“Vi lý do đó, tôi nhắc anh phải khơi dậy đặc sủng của Thiên Chúa, đặc sủng anh đã nhận được khi tôi đặt tay trên anh. Vì Thiên Chúa đã chẳng ban cho chúng ta một thần khí làm cho chúng ta trở nên nhút nhát, nhưng là một Thần Khí khiến chúng ta được đầy sức mạnh, tình thương, và biết tự chủ.”*(2 Timôthê 1:6-7) Cha luôn tin rằng, sự cứu độ sẽ đến với chúng con qua sẽ nối kết giữa chúng con và người lân cận và Chúa Thánh Thần Ngài sẽ giúp chúng con chu toàn sứ mệnh đó.

“Vi Nước Thiên Chúa không phải là chuyện ăn chuyện uống, nhưng là sự công chính, bình an và hoan lạc trong Thánh Thần. Ai phục vụ Đức Ki-tô như thế, thì đẹp lòng Thiên Chúa và được người ta quý trọng. Vậy chúng ta hãy theo đuổi những gì đem lại bình an và những gì xây dựng cho nhau.”(Rôma 14:17-19)

12. Đức Mẹ là Đấng an ủi kẻ âu lo

Lời tiên tri của ông già Simêon đã trở thành hiện thực khi ông nói với Mẹ; *“một lưỡi gươm sẽ đâm thấu trong lòng bà”* vì thế cũng Đức Mẹ Maria cũng tham dự vào việc cứu rỗi của chúng ta qua cuộc thương khó và đau đớn của Mẹ khi đứng dưới chân thập giá cùng với Đức Kitô con Mẹ. Nay nhân loại chúng ta đang đứng trước thảm họa Corona này, chúng ta hãy xin sự chuyển cầu của Mẹ là đáng đã cùng đồng hành với sự đau khổ với Đức Kitô con Mẹ và xin với Mẹ rằng; *“Lạy Mẹ Maria, là Mẹ của chúng con và là Đấng an ủi kẻ âu lo, xin Mẹ áp ủ đoàn con của Mẹ đang trong cơn gian nan khốn khó, xin Mẹ cầu cùng Chúa dang cánh tay uy quyền để giải thoát chúng con khỏi cơn đại dịch kinh hoàng này, để cuộc sống của chúng con được trở lại bình thường trong an lành. Chúng con tin cậy nơi Mẹ, Mẹ luôn tỏa sáng như dấu chỉ của ơn cứu độ và niềm hy vọng trên mọi nẻo đường chúng con đi, ôi khoan thay, nhân thay, dịu thay Thánh Maria trọn đời đồng trinh. Amen.”*

Ngày 1 tháng 1 năm 2021 Lễ thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời

✚Phaolô Otsuka Yoshinao